

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 263, març del 2009

PATENTS, MARQUES, DISSENYS

Marcel·lí Curell i Suñol
Agent de la Propietat industrial

Al Masnou: Sant Felip, 31

A Barcelona:

Passeig de Gràcia, 65 bis

T. 93 487 51 66 · Fax 93 488 03 21

mail@curellsunol.es

MASNOVINA
RELLOTGERIA - JOIERIA

1964 · 45 anys · 2009

I per agrair la fidelitat del poble del
Masnou en tots aquests anys oferim
descomptes del **25, 30 i 50%**

C/ Barcelona, 9 Tel. 93 555 07 76

85
ANYS

TALLERS MASNOU
1923-2008

Exposició i venda:
Àngel Guimerà, 14.
Taller: Puerto Rico, 28
93 540 31 57 el Masnou

A T
àngel tena
JOIERS

Ens hem traslladat al carrer Pere Grau 14, al costat de Mobles Vilalta

Pere Grau, 14 · El Masnou · 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: "La pesca"

fotografia de Teresita Torres. Anys 50

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraft.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
T. 93 540 39 29
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Primeríssim

**Assemblea General
ORDINÀRIA
Diumenge
26 d'abril del 2009
Informació pàg. 29**

LA CORAL XABEC DEMANA CANTAIRE

La Coral Xabec, de Gent del Masnou, porta ja una trajectòria musical de més de tretze anys.

La directora, Montserrat Llagostera, i els cantaires us convidem a formar-ne part. Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut.

De manera especial ens calen veus d'homes, tant de tenors com de baixos.

Els assajos ordinaris són el dimarts de dos quarts de deu a dos quarts de dotze del vespre. Hi ha també assajos per veus algun dijous de dos quarts de deu a les onze.

Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qual-sevol dimarts abans de començar l'assaig, o sigui, una mica abans de dos quarts de deu del vespre.

Qui canta, els seus mals espanta!

Editorial

DE QUINA CRISI ESTEM PARLANT?

La paraula crisi s'ha incorporat de ple en el nostre caminar de cada dia i apareix, més sovint del que voldríem, a les converses de carrer, als titulars i articles dels mitjans de comunicació, a les tertúlies periodístiques i sobretot a taula, a taula de les cases quan els pares tornen a cantar aquella vella i oblidada lletania: *Fill, no deixis res al plat, que tot val diners...; t'ho has d'acabar tot...!*

El món empresarial, que és bàsicament el pilar sobre el qual descansa l'economia de mercat i de les famílies, està a l'epicentre d'aquesta sacsejada general i cada cop són més nombrosos els ERO's (expedients de regulació d'ocupació), promoguts per les empreses que fan aigües de debò i també per les que aprofiten que s'ha aixecat la veda i fan dissabte per treure's les rèmores del damunt i fan cada cop més llargues les llistes del sofert INEM (fins quan?) i també més nombroses les demandes d'ajut a les institucions religioses i civils que, per la via de la solidaritat, intenten alleujar la misèria i les dificultats dels més tocats per la crisi i que fan mans i mànigues per obtenir recursos d'allà on no n'hi ha. Per si algú encara no ho sabia, ha corregut la brama que les ONG's que no siguin d'implantació estatal – les catalanes, per exemple – poden quedar al marge de rebre les habituals aportacions procedents de l'IRPF. Ens preguntem, d'on sortiran les misses, ara?

Al bell mig d'aquest desori, que cada cop sentim més proper, sembla que els governants de torn, bo i cercant sortides a aquest enrenou, han engegat la maquineta de fer bitllets per injectar recursos a alguns dels sectors més macats, com el de la construcció i tots els seus satèl·lits, els del ram de l'automoció i indústries auxiliars i, molt especialment, el de les entitats financeres que tan alegrement i irresponsable van obrir a raig l'aixeta hipotecària en temps de vaques grasses i ara l'aigua (o el que sigui) els arriba més amunt del coll. I què podríem dir d'aquells financers il·luminats que van empènyer els estalviadors a invertir en fons que ara se'ls han tornat aiguapoll?

Heu vist o sentit cessar o dimitir alguns dels responsables d'aquest desfet de temps? Per coronar el pastís amb la cirereta, en un moment en què hauria de primar per damunt de tot el seny i l'austeritat, ens arriba la notícia que els eurodiputats, aquests pobres representants polítics, que cada país manté destacats a l'Eurocambra, per a la legislatura propera s'apujaran el sou a 7.665,31 euros mensuals, dietes a part (uns 4.600 euros més) i projecten construir, a la mateixa Eurocambra de Brussel·les, una nova piscina amb *spa* (saunes, massatges i tota la pesca) amb un pressupost aproximat de nou milions d'euros (a la vora de 1.500 milions de les antigues pessetes, per dir-ho més clar) perquè es puguin desestressar mentre no es troben escalfant la cadira de l'Europarlament. Senyor, de quina crisi estem parlant?

Ens preguntem si, tot i la importància de la crisi econòmica, que esgarrapa i empobreix especialment els més febles de la societat, no devem estar immersos en una crisi encara més greu de dirigents, polítics i empresaris d'alt *standing*, que semblen haver perdut el nord al mig de la tempesta que ells mateixos han propiciat, instal·lats als llimbs de la ignorància?

Tant de bo que estiguem equivocats i ben aviat, per a bé de tots plegats, puguem oblidar aquest malson.

El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
ARRAN DE SÒL per Pledebut.....	7
EL TEATRE DEL CANVI (4) per Joan Camps.....	9
Presentació del llibre QUANTES COSES VAN BE per Esteve Pujol.....	10
RASCA I PICA per Ramon Serra.....	11
VACANCES DE NADAL per Joan Maresma.....	12
HISTÒRIES DE LA VILA per Joan Muray.....	13
VISITA A LA TORRE AGBAR per Victor Domingo.....	18
GDM vint-i-quatre anys fent pinya! per Amparo Vazquez.....	19
EN JOANET DE L'ILLA (conte) Per Josep Condeminas.....	20
TEATRE CAPITAL per Rosa M. Isart i M. Josep R. Lucas.....	21
JORDI PERICOT ACADÈMIC.....	22
PARLEM DE LLIBRES Per Pere Martí Bertran.....	23
DICCIONARI IL·LUSTRAT DE JOAN COMELLAS Per E. Llinàs.....	26
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Per Carles Maristany.....	27
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	29
AGRUPACIÓ SARDANISTA.....	32

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Març 2009

1	diumenge	Viayna C
2	dilluns	Aymar
3	dimarts	Ocata
4	dimecres	Riera
5	dijous	Fàbregas
6	divendres	Viayna C
7	dissabte	Dominguez
8	diumenge	Dominguez
9	dilluns	Ocata
10	dimarts	Riera
11	dimecres	Fàbregas
12	dijous	Viayna C
13	divendres	Dominguez
14	dissabte	Aymar
15	diumenge	Aymar
16	dilluns	Riera
17	dimarts	Fàbregas
18	dimecres	Viayna C
19	dijous	Dominguez
20	divendres	Aymar
21	dissabte	Riera
22	diumenge	Riera
23	dilluns	Fàbregas
24	dimarts	Viayna C
25	dimecres	Dominguez
26	dijous	Aymar
27	divendres	Ocata
28	dissabte	Fàbregas

29	diumenge	Fàbregas
30	dilluns	Ocata
31	dimarts	Riera

Abril 09

1	dimecres	Aymar
2	dijous	Viayna C
3	divendres	Dominguez
4	dissabte	Ocata
5	diumenge	Ocata
6	dilluns	Dominguez
7	dimarts	Viayna C
8	dimecres	Ocata
9	dijous	Fàbregas
10	divendres	Fàbregas
11	dissabte	Fàbregas
12	diumenge	Fàbregas
13	dilluns	Riera
14	dimarts	Ocata
15	dimecres	Dominguez
16	dijous	Riera
17	divendres	Viayna C
18	dissabte	Ocata

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

h o b e r t a

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publicin amb pseudònim o inicials cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura. L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

LLARS D'INFANTS PUBLIQUES AL MASNOU

Referent a la resposta del Sr. Màxim Fàbregas.

Sr. Fàbregas, no és la meua intenció seguir discutint si calen més places públiques de llars d'infants a la nostra Vila o no; en el meu escrit ja vaig explicar, a qui ho va voler llegir i entendre, quina és la situació actual de les llars d'infants privades exposant els fets que ens preocupen.

Dit això, li vull deixar clar que, quan vaig fer servir l'expressió "senyors de l'Ajuntament", que sembla que el va molestar, va ser per referir-me a les persones que són al davant d'aquest Ajuntament, i en cap moment vaig voler ofendre ningú.

També li diré que sí, que puc entendre que hi hagi famílies que optin per l'opció pública i que apostin per aquest model d'educació i que conec l'equip humà de *Sol Solet* i em mereix tots els meus respectes; però no ens equivoquem, Sr. Fàbregas, i siguem honestos acceptant que la diferència de preu pública/privada és un factor decisiu per a la majoria de famílies.

Res més; m'agradaria acabar aquest escrit amb el convenciment que podrem seguir parlant amb el nostre

Ajuntament de l'educació i atenció dels més petits del Masnou.

Carme Duran i Mas

Directora de l'escola
bressol *Petit Vailet*
del Masnou

A TOTS ELS JUBILATS DEL MASNOU

No estic d'acord a fer efectiu l'import d'11,55€ en concepte de pagament per haver-me fet l'informe mèdic, del meu historial clínic, obligatori per accedir a l'IMSERSO; i més quan aquest pagament no em garanteix una plaça de balneari. Aquesta "normativa" no és aplicada en tots els ambulatoris de Catalunya i, molt menys, als de la resta de l'estat, cosa que crea diferències constitucionals. Tampoc no hi estic d'acord perquè els aspirants a les forces d'ordre públic: mossos d'esquadra, policia municipal, etc., no paguen les revisions mèdiques oficials que els fan per a l'ingrés a l'acadèmia.

Per tot això, considero que és un greuge comparatiu per als jubilats aplicar aquesta "normativa" treta de la màniga pel Sr. Francesc José Maria i Sánchez, que va ser contractat com a gerent per l'ICS per capitalitzar la suposada malmesa economia de l'organisme sanitari. Però, després de l'èxit obtingut

amb la pretensió d'aumentar les visites a pacients, amb menys professionals sanitaris i produir-se la corresponent i natural moguda dels metges i infermeres, va ser despatxat, *ipso facto*, i ens va deixar als jubilats, en herència, un mal record del seu pas per la S.S. catalana: el pagament dels informes mèdics mitjançant una SLT/2273/2007, que ni tan sols ha passat pel DOGC ni els mitjans de comunicació, com seria d'esperar, d'una pràctica legal.

No cal dir que tota la responsabilitat és de la Sra. M. Geli, que, al capdavant de l'ens, és la inspiradora directa d'aquesta infàmia, més pròpia de partits dretans que no pas d'esquerreres com són els actuals governants de la Generalitat.

En lloc de discriminar els jubilats demanant-nos el pagament de serveis que altres sectors socials no paguen, s'haurien d'espavilar per aconseguir més prestacions econòmiques del govern central –que per alguna cosa els vàrem votar– en lloc de fer experiments amb els soferts avis catalans. Els traspassos de competències sanitàries a les comunitats autònomes no autoritza aquesta senyora a trepitjar els drets constitucionals d'aquells que, al llarg de més de 45 anys, hem cotitzat a la Seguretat Social amb el nostre esforç i suor, per poder gaudir d'una vellesa sense problemes.

Per això animo, des d'aquest escrit, tots els jubilats del Masnou a manifestar el seu rebuig davant d'aquest greuge ja que, si se'n surten, de ben segur no serà l'únic.

Que ho tinguin ben clar: els

jubilats no volem copagaments i restarem d'empeus fins que no aturin aquesta escandalosa discriminació sanitària de caire recaptador!

Àngel Zamora i García

TORRE AGBAR

Vaig participar, el passat dia 23 de febrer, a la sortida que va organitzar l'associació Gent del Masnou a la moderna i extravagant torre AGBAR de Barcelona. La visita fou força interessant sobretot per treure'm l'enigma que em produïa cada cop que hi passava pel davant, sortint de la ciutat per l'autopista en direcció al Maresme. Una atenta senyoreta explicà a la comitiva tots els ets i uts d'aquesta singular construcció, que ja des dels inicis es convertí ràpidament en una de les icones de la capital catalana. Jo me'n sentia orgullós perquè em sento català i em fa molta patxoca tot el que traspunta a la meua terra en qualsevol dels camps.

Al cap d'un temps d'haver començat l'emblemàtica torre, vaig saber, perquè es comentava, que era de les Aigües de Barcelona. No hi veia cap relació entre el fet de distribuir l'aigua i un edifici d'aquella magnitud i cost, però tampoc m'hi vaig capficar gaire. Com que temps enrere lligàvem el gossos amb llonganisses, vaig pensar que era una original escultura que ens podíem permetre perquè, l'aigua, la paguem tots els catalans. Més tard i dins la meua ignorància vaig saber que l'edifici es deia Torre AGBAR, tot i que, si voleu que us sigui sincer, jo l'hauria escrit amb C o sigui

Ve de pàg. 5

ACBAR. Però en arribar la sortida-visita vaig veure que el nom era AGBAR. El dia de la visita li vaig preguntar a la guia com és que, anomenant constantment les **Aigües de Barcelona**, li havien posat AGBAR? Ens va explicar que fa cosa d'uns quinze anys l'empresa va voler expandir-se cap a Madrid i, com que el nom "Aigües de Barcelona" no els semblava adequat per fer negoci a la gran capital, van idear el nom que ara té, prenent la primera síl·laba d'**Aguas** i de **Barcelona** i, el més divertit, que si posaven una i no es podia pronunciar bé, AIGBAR. A partir d'aquell moment la magnífica torre es va ensorrar, ja em va semblar una altra. Només de pensar que gent del meu país es pot vendre tan fàcilment per una i, ja m'agafa mal de cor. És que tenen vergonya o potser es pensen que no faran negoci? O que la seva llengua no te categoria? Quina pena. Persones creadores de grans empreses, gent amb estudis i coneixement que es venen per un

plat de lleties. Potser no saben que el pobre Esaú, el del plat de lleties, va perdre tota vàlua, honor i l'herència i que la història el recorda com un golafre i un ruc?

Atentament,

Lluís Valls Mari

EL COMITÈ DE SAVIS, CARNESTOLTES 2009.

Cada any passa el mateix, arriba Carnestoltes. La gent surt dels Reis i ja cau en un altre pou de despesa per als menuts de la casa.

Aquesta vegada la inversió no es tan desmesurada com en els Reis o el Nadal. No tan desmesurada en diners, però sí en estrès.

D'aquesta sèrie de proves insuperables per als pares, se n'encarrega un comitè de savis designat per la Unió Europea. Des de Brussel·les ens diuen com hem de vestir els nostres menuts en una data tan assenyalada.

Aquest comitè de savis està compost per certes personalitats secretes que mai no sabrem, gent amb molts

estudis, gent amb moltes carreres, gent amb molta tela....

Abans simplement era Carnestoltes, el nen escol·lia una disfressa i a gust o a disgust anava fet "una fatxa" a l'escola tant si volia com si no.

Un cop allà, jugava, reia, plorava i la disfressa acabava feta un nyap, plena de fang i d'estrips. Com ha de ser. Els pares no patien, l'única feina era comprar la disfressa i que, al nen, li agradés.

Però aquesta època tranquil·la i pausada on el nen podia expressar fantasiosament el que voldria ser de gran (*cowboy*, heroi de conte, ninja, príncep, etc...), aquesta època s'ha acabat. Ara el comitè de savis decideix el rumb i la direcció de la creativitat dels nens. Ara ells decideixen qui es disfressa, qui no i, sobretot, de què.

Des de la posició que ocupo com a comerç que ven disfresses, aquest any ha sigut tot un festival de l'humor.

Només començar la temporada i després de les nostres vacances, van entrar tres mares seguides al mateix matí, totes elles amb la cara de tranquil·litat prè-

via a l'estrès provocat pel comitè europeu a favor de l'estrès del pare. Totes elles em van demanar, convençudes que la meua resposta seria que sí, un "traje de astronauta"...

La meua reacció no va poder ser cap més que un lleuger somriure, que la pobra dona no va entendre de cap de les maneres: –Disculpi, però no en tinc, de disfresses d'astronauta. La descomposició facial va ser extrema... Em va dir: –És que a l'escola em diuen que aquest any va tota la classe d'astronauta.

–Doncs molt bé, senyora, felicit'ls de la meua part, però no la puc ajudar.

Després d'ella van venir les altres tres. Tot van ser preguntes sense resposta, dubtes sense solució i estrès, molt d'estrès.

Més endavant va venir també una tongada de pares encara sense estrès demanant-me disfresses de Charlie Rivel, el mític pallasso. Segona tongada de pares estressats sense solució. Només podrien trucar a la iaia i demanar-li, primer, qui dimonis era en Charlie Rivel (i com anava vestit) i, segon, que en fes una disfressa al més aproximada possible.

PETITS ENCANTS DE GENT DEL MASNOU A BENEFICI DE DISMA

Diumenge 15 de març de 2009, de 10 a 2 del migdia,
us esperem a la **plaça de la Llibertat**.

Hi trobareu de tot a preus supermòdics (preus de crisi).

La recaptació serà destinada íntegrament
a l'Associació DISMA.

Gent del Masnou, gent solidària!

h o c r e f a n t à s t i c a
r a s o n a b l e m e n t a d a t a r
f a r a n t a t e n e n t a t a r
c o r d a m b e s t i c d a

Vam seguir la temporada amb demandes com les de Charles Chaplin o música. Són coses que s'han de prevenir o, si més no, donar facilitats als pares en forma de temps i no deixar-ho per final de mes, que és quan les escoles avisen els pares segons les ordres del comitè de savis a favor de l'estrès dels pares.

Aquesta carta no és una crítica, ni molt menys, és l'explicació d'una realitat que es repeteix any rere any. La solució és fàcil. Llibertat total per escollir la disfressa o fer disfresses de materials reciclats.

D'idees, en poden sortir mil;

i els nens serien una bona font d'imaginació per intentar trobar quelcom d'interessant a fer en aquesta data on la gent vol confondre's i fer el que no pot fer la resta de l'any.

Els nens són el centre d'aquestes festes populars i ells només volen ajuntar-se amb els seus amiguets i amiguetes, riure i ser nens. No astronautes, pallassos que mai no veuran o artistes de cinema mut, que, si no estudien cine a nivell universitari, mai no sabran de què van anar disfressats quan tenien sis anys.

Xavi Mirapeix García
Can Basomba, S.L.

UNA NOVA MASNOVINA MOLT SUI GENERIS!

Per Ramon Asensio

Poques vegades passa a la vida que una persona, quan neix, en aquest cas la BRUNA, encara pugui gaudir de les quatre besàvies: **ELISA** (8-5-1932), **TERESA** (8-1-1920), **MERCÈ** (4-7-1918) i **EMÍLIA** (30-4-1917); aquesta és la que porta la nounada als braços.

Enhorabona a les besàvies i a tota la família, i en especial als pares de la BRUNA, ORIOL i LAURA, amb motiu d'aquest tan notable esdeveniment.

Hem de comentar que la Bruna ha esdevingut la persona més jove de l'associació *Gent del Masnou* ja que els pares han tingut la bona pensada de fer-la'n sòcia.

Que per molts anys la puguem veure créixer!

Arran de sòl

Per Pledebuit

Ja que al mes passat encara em van quedar coses al pap, d'aquelles que dic que no us entenc als humans, doncs continuaré donant-vos la lata.

Una d'aquestes coses és la moda, no la moda en si, que es refereix especialment al vestir, no (que ja tocaré si em queda espai al final); són aquelles modes als costums, al llenguatge, etc., que teniu, com una foguerada, o a voltes com un virus, que us encomaneu els uns als altres.

De primer tocaré el crostó als amos de quissos, només als qui els fan fer el ridícul, o sigui als qui els esquilen com si fossin aquells jardins francesos (quin ridícul, pobres bestioles). O als qui a l'hivern els abriguen amb aquells vestits tan xarons (com si nosaltres no tinguéssim les pròpies defenses).

I ara anem als temes principals. Què me'n dieu d'aquesta febre que a alguns ha agafat amb les seves cases? Tot i que per sort encara dominen les de color blanc o colors pàl·lids com és usual als pobles mediterranis, en veus de tots colors entre els quals, seguint no sé quina moda, s'han passat als colors forts; entre aquests el dominant és un groc molt pujat amb barreja de beig, aquell que popularment diem de "merda d'oca". Ara que no tenim aviram per aquests verals, aquesta gent vol recordar-la amb el color típic dels seus excrements.

Aquesta ventada de modes que van i vénen també arriba als mots. D'un temps ençà, i segueix vigent, pel carrer pots escoltar, sobretot quan hom s'acomiada, un **vinga**, això sí són d'aquí o hi parlen. Si no, el mot també ha fet forrolla entre la parla dels veïns de ponent, aquests diuen **venga**. Sembla estrany com s'enganxen certs vicis, i tots fossin com aquest!

Una altra d'aquestes pegadelles que s'escampen com una taca d'oli (la nostra entitat també ho ha fet, i per sort li ha anat bé) són les jornades de portes obertes, que, tot i que entenc que no són prou coherents amb les entitats que les fan, ja que, moltes, les portes les tenen sempre obertes a tothom, seria més coherent que ho practiquessin llocs com: convents de clausura, lògies maçòniques, certes entitats molt exclusives o alguna caserna o lloc militar. Llocs que habitualment són vedats al públic en general.

I no parlem de la moda en si, especialment la que gasta el jovent (molts), que van fets uns *fillosques*. Però mira, fins i tot els passo un xic per alt, ja que si més no, serveixen per distreure't i fer-te riure. O si no, proveu d'anar una estona darrere d'aquests que porten els pantalons tan caiguts que, a més d'arrossegat-los per terra, ensenyen els calçotets (els nois) i el tanga (les noies), això sí, de marca, que és del que es tracta. Reiets del meu cor, si fins i tot caminen malament i han d'anar cada pocs passos tirant-los amunt. Bé, allà ells. Potser algun dia en pagaran les conseqüències.

Apa bup, bup.

Restaurant
DURAN

(tanquem el dimecres)

Àngel Guimerà, 18 · Alella · 93 555 10 45

**la Botiga del
DURAN**

Menjar per emportar · Restaurant

Àngel Guimerà, 20 · Alella · 93 540 70 93

CONSU
RUCCIÓ
ARTECO

Pl. Marcel·lina Monteys, 1
Telèfon/fax: 93 540 39 06
08320 EL MASNOU

SALA
AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

**CONVOCATÒRIA ASSEMBLEES GENERALS ORDINÀRIA
I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2009**

D'acord amb el que disposen els estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoquen les Assemblees Generals **ORDINÀRIA i EXTRAORDINÀRIA** per al **diumenge, dia 26 d'abril del 2009**, a les 12 del migdia, al local social, carrer Doctor Agell, 9

ASSEMBLEA ORDINÀRIA

Proposta d'ordre del dia:

- 1/ Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària de l'any 2008.
- 2/ Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2008 (*)
- 3/ Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2009 (*)
- 4/ Presentació de la memòria de l'any 2008 i projectes per al 2009.
- 5/ Sugeriments i preguntes.

(*) L'estat de comptes del 2008 i el pressupost del 2009 seran, a partir del dia 19 de febrer, a disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta de l'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts fins a 30 dies abans (19 de març, data final) del dia de celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

Ordre del dia: 1/Punt únic: Renovació dels càrrecs de President, Secretari, Vocal de Cultura i Vocal de l'Esportiva (*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, la mateixa Junta Directiva, o bé d'un mínim de 10 socis. A tal efecte, el cens actual de socis restarà a la Secretaria de l'Associació a disposició de tots els socis interessats a presentar-se com a candidats.

Cordialment, **Joan Casals i Agustí** President de Gent del Masnou

EL TEATRE DEL CANVI (IV): Capitalisme versus Comunisme

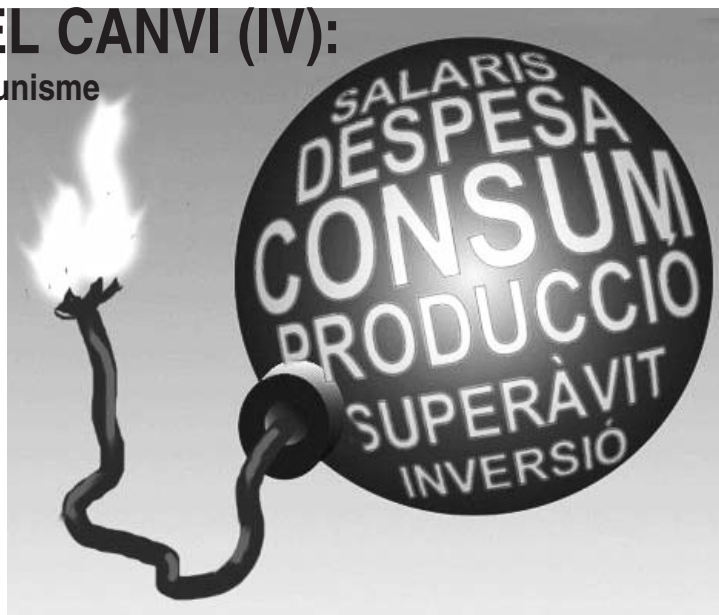
Per Joan Camps i Ortiz

El fracàs de la Unió Soviètica va donar raons per descartar el Comunisme amb totes les seves bondats i acceptar el Capitalisme amb tots els seus defectes com un mal menor inevitable. Ho vam acceptar perquè érem part interessada: si hom tenia feina i cobertura en l'ensenyament, la salut i l'habitatge, per què negar les bondats d'una llei de la selva on nosaltres érem els lleons o, en el pitjor cas, cues de lleó ben alimentades?

L'habilitat dels governs a tancar els reductes de pobresa ens ha permès ignorar el tercer món que teníem a casa nostra. Així tots prosperàvem i el més tonto, encara que no fes rellotges, anava amb cotxe i de restaurant als caps de setmana. Només hi havia dues raons per negar-se a acceptar el sistema liberal sense entranyes que alimentava el nostre egoisme.

1. El Capitalisme, a més de fugida endavant, és una estafa piramidal, donat que el benestar de la minoria privilegiada només és possible explotant la majoria desafortunada. Sortosament, com que ningú no pot estafar continuadament sempre a tothom, hem arribat fins aquí: aquesta Crisi, si no és el límit del Capitalisme, és l'avís seriós que hi ha un límit.

2. La segona raó és conseqüència directa de la primera, ja que, si el Capitalisme és una estafa piramidal, tolerar-lo és una immoralitat col·lectiva i l'Estat de Dret l'hauria de proscriure. Paradoxalment, la Crisi actual ens ha vingut provocada per l'estratègia d'un país que, sent draconianament Comunista i esclavitzant per a la majoria dels seus súbdits, ha après a fabricar tota la quincalla del nostre consum innecessari, ha omplert els nostres mercats i ha anat rellevant la necessitat de fabricar nosaltres. Em refereixo a la Xina com a exemple que, alimentant amb una ració d'arròs al dia milions de xinesos, han fabricat i venut miralls de consum fins endeutar els Estats Units, paradigma hegemònic

del Capitalisme. En lloc d'un atac Pearl Harbor a la japonesa, que Xina està en condicions de fer quan vulgui, els ha punxat la roda de la limusina de Wall Street: el Capitalisme. Recordem com funciona aquesta roda: **la Producció genera salaris > els Salaris, consum > el Consum, superàvit > el Superàvit, inversió en mitjans de producció > els Mitjans de Producció generen nous llocs de treball i nous Salaris.** O sigui que hem punxat el pneumàtic en el punt irreparable dels **Salaris** pròpiament dits, que ara en lloc de tenir-los a casa els hem obsequiat majoritàriament a la Xina. Ells ens fabriquen les coses i nosaltres les comprem. Ells, amb sacrifici, s'han quedat els salaris productius i aquí, com que no fabriquem res que vulguin comprar-nos a la Xina ni enlloc, estem hipotecats amb la massa salarial improductiva, que no crea riquesa i ens endeuta més i més. És de calaix que si no posem atur al Capitalisme acabarem sent massa esclavitzada cercant un plat d'arròs diari per poder sobreviure. Si no ha quedat clar el concepte: salari improductiu, aquesta és la seva definició: són tots els jornals que no es financen a si mateixos amb la feina que fan, ja que no donen riquesa ni generen nous llocs de treball productius. Quins són aquests salaris que només endeuten i

empobreixen i en una Crisi perllongada estan capgirant l'economia? Com a mostra són evidents els següents, que, per definició, haurien de ser els primers afectats per les perverses EROs:

A) La Corona, cap simbòlic de l'Estat en Crisi, i el seu següici.

B) Els responsables directes del Poder, amb confortables cadires a l'Executiu, al Legislatiu i al Judicial, que havien de preveure i evitar aquest engany.

C) Els funcionaris, els polítics i els càrrecs de confiança, sense excepció, però sobretot els qui no fan cap feina, directa o indirecta, de les considerades imprescindibles en una economia de guerra: assistència social als desvalguts, ensenyament als menors de 14 anys, atenció sanitària i hospitalària als malalts de veritat i, per evitar el tifus, els escombriaires. Dic sense excepció, perquè la destrucció de salaris productius farà impossible sostenir la nòmina mínima de serveis públics de supervivència.

D) Les forces d'ordre, exceptuant els policies de barri i els serenos, just per protegir els béns comunitaris.

E) Les forces militars, excepció d'aquelles dedicades a apagar focs o evitar i apaiagar efectes de catàstrofes naturals, o sigui: desfílades amb música ni una.

F) Les nòmines de bancs i caixes d'estalvi, excepció d'aquells indispensables que poden donar suport directe o indirecte a l'empresa productiva.

G) Els llocs de l'empresa privada que amb el seu rendiment no autofinancin el seu salari.

H) Fins i tot nosaltres, els jubilats, que la pensió que cobrem és l'estalvi que hem fet amb la nostra cotització laboral, ja que, si el Capitalisme cau en bancarrota, ni l'acord de Toledo podrà evitar la insolvència, donat que l'Estat en fallida acabarà posant-t'hi la mà.

I) Les subvencions al clergat i altres ONG's que no siguin dedicades a accions d'extrema pobresa.

Vet aquí la factura del deute contret que no podem pagar ni empenyorant tot el que tenim; per tant, o ens apliquem l'estalvi del que és innecessari i emprenem pacíficament la revolució pendent o, si com sempre ens ho quedem mirant, donarem pas a un salvador de la pàtria amb el sabre a la mà ens i muntarà el cop d'Estat de torn.

La contraposició Comunisme *versus* Capitalisme és un calc del distanciament Cristianisme *versus* Catolicisme tan nostre i tan europeu, enfrontaments que podrien ser compatibles si es reconeguessin mútuament els vicis. Això seria possible fer-ho dintre d'un sistema democràtic; però, ¿com

podem fer-ho en aquesta democràcia instrumentada amb forma d'estructura militar on el poder està en mans de quatre caps sectaris, vull dir de partit, que no paren d'acumular embolats i problemes? Doncs molt senzill, aplicant-nos la recepta de Winston Churchill, que, a més d'estimular el sacrifici inevitable: "Sang, fatiga, llàgrimes i suor", també va dir: "Els problemes de la democràcia es resolen amb més democràcia". Que s'ho facin mirar polítics, militars, jutges, clergat, empreses, sindicats i famílies. Tots sense excepció hauríem de fer l'esforç per ser demòcrates, només i únicament demòcrates. Caigui qui caigui!

Presentació del llibre editat per la Fundació La Calàndria

QUANTES COSES VAN BÉ!

Per Esteve Pujol i Pons

No sempre és fàcil de veure la Sala d'Actes de *Gent del Masnou* plena a vessar; i dic plena a vessar perquè hi havia persones que no van cabre-hi i es van haver de resignar a seguir l'acte des de fora de l'aula. I encara és més difícil que això passés en un vespre de pluja, temps rúfol i carrers convertits en rieres.

Doncs sí, a les 7 de la tarda del dissabte 31 de gener vam ser testimonis d'aquest miracle ciutadà.

El GRUP FILLS, grup d'investigació i recerca en educació i salut, del Masnou, es proposa trobar, reflexionar i aprofundir en aquelles coses que van bé en la nostra societat.

I d'aquesta voluntat optimista, clarament engrescadora, n'han nascut moltes activitats vilatanes (*Revista Fills*, taules rodones, col·laboracions en publicacions i participacions en actes culturals) i també n'ha sortit un llibre, *Quantes coses van bé!*, publicat en una edició esplèndida per la Fundació La Calàndria. Aquell vespre de mal temps, el senyor Joan Puig, president de la Fundació, el senyor Josep Villà i la senyora Maria Dolors Casas, ambdós en nom del Grup Fills, en van fer la presentació. El diàleg final va ser prou enriquidor.

Aquest llibre està gratuïtament a l'abast de tothom qui el demani i mentre n'hi hagi existència. El millor és posar-vo en contacte amb el Grup Fills per l'adreça electrònica que trobeu al final d'aquesta crònica.

El contingut és molt variat; abasta quinze camps diversos de gran interès per a la nostra societat; tots els capítols, de curta extensió, han estat escrits per autors masnovins especialment dedicats o coneixedors de les matèries tractades. Per tant, els estils són ben diferents ja que l'edat, la professió i el tarannà de cada un d'ells són prou distints. Tots, emperò, convergeixen en un objectiu: hi ha moltes coses que van bé! I n'hi ha que van bé en l'educació, en l'amistat, en la immigració, en la família, en la gent gran, en el medi ambient, en l'art, en l'esport, en la joventut, en la salut, en la infància, en el lleure, en l'adolescència, en l'espiritualitat, en la sexualitat.

No es tracta pas d'amagar el cap sota l'ala i fer veure que no hi ha colors negres i ben negres al món on vivim; es tracta justament de dirigir la mirada cap a les realitats positives, les que ens fan sentir humans, socials, amb futur; es tracta de fer l'opció valenta cap a l'optimisme.

Portada del llibre

Pot ser una bona eina per reflexionar en grup o individualment; per aquesta raó s'ha fet arribar a les institucions educatives, culturals i d'esplai de la vila perquè en puguin treure molt de suc.

Deixeu-me acabar aquesta crònica amb una pensament irònic de l'escriptor francès Jean de la Bruyère: *Cal que riguem fins i tot abans d'haver trobat la felicitat; no fos cas que ens moríssim sense haver trobat res.*

Gràcies, benemèrita Fundació La Calàndria! Gràcies, entusiasta *Grup Fills!* Gràcies, escriptors engrescadors, que ens ajudeu a viure!

**Fundació La Calàndria: c/ Dr. Agell, 5
08320 el Masnou 93 540 40 72
Grup Fills: grupfills@hotmail.es**

RASCA I P/CA

Per Ramon Serra

Per alusions

El passat mes de novembre vaig llegir una carta a la Bústia Oberta d'aquest butlletí. Venia signada per Frederic Oliver, president d'ERC del Masnou, i es queixava de rebre desqualificacions reiterades d'alguns dels col·laboradors habituals, i més endavant parla de "mostrar el nostre rebuig a les desqualificacions gratuïtes".

Vostè, com tothom, té dret a dir el que vulgui, en el seu nom o en nom d'un partit polític, i en aquesta publicació sempre tindrà un espai.

Bé, dit això, en aquesta casa no som responsables que:

– **el primer tripartit** fos com la cabina dels germans Marx;
– **el Sr. Carod** intentés (amb bona voluntat, això sí) resoldre el problema d'ETA;

– **el Sr. Carod** (de nou) fes el numeret de la corona d'espines.

– **un partit independentista** ajudi (per ensumar poder) un partit espanyolista.

– **Esquerra** sigui un partit assembleari i, a la cúpula, no li agradi;

– **vagin amb cotxe** oficial ben rapapats i demanin que agafem el bus i el tren;

– **estiguem decebuts** dels vostres polítics;

– **Esquerra jugui** a la segona divisió (Catalunya);

– **ells solets** (sense dir-ho abans als seus electors) facin president del nostre País el Sr. Montilla;

– **ells solets** (sense dir-ho abans als seus electors) facin president del nostre País el Sr. Maragall;

– **perdin votants** i la família es vagi fent petita;

– **parlin amb eufemismes** i no diguin mai tota la veritat;

– **sobrevalorin** políticament Tarradellas;

– **els partits** es vulguin destruir un a l'altre i no pensin en el bé comú;

– **quan deixin la política**, trobin un retir daurat en empreses estatals;

– **cada conseller** d'educació canviï el pla d'estudis;

– **després de cada desastre** no passi res;

– **tinguin tendència** a buscar vots en el centre quan es diuen d'esquerres;

– **no els agradi** que la gent voti en blanc;

– **no els agradi** que la gent voti nul;

– **no els agradi** que la gent no vagi a votar;

– **prediqueu pebre** i veneu safrà;

– **vulgueu marcar** paquet;

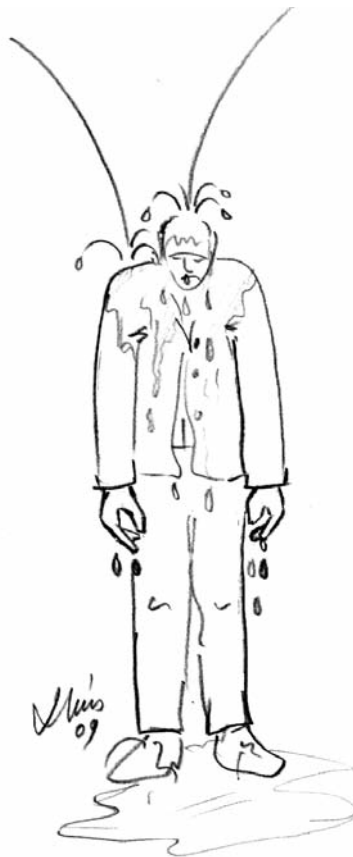
– **el president Pujol** encara sigui el més ben valorat;

– **perdeu vots** per recolzar el Sr. Montilla;

– **digueu a la gent que no voti** l'Estatut i després el defen-seu;

– **parleu d'independència** en el 2014 (molt bo l'acudit);

– **tinguem una colla de polítics** (ERC inclosa) que ens ven com a la subhasta del peix; sempre a la baixa;

– **heu trencat el cor** a molta gent, votants vostres de tota la vida;

– **la pluja fina del Sr. Carod** no és veritat;

– **potser sí que us trobareu** una pluja daurada per part de Madrid;

– **vau perdre 800 vots** en les eleccions aquí al Masnou;

– **vau tenir la sort** que no es presentés cap CUP al Masnou;

– **sortíssi del tripartit** masnoví;

– **a la majoria de gent** que va als actes electorals no cal convèncer-la;

– **un senyor d'ERC**, després d'una calçotada, ofereixi la presidència de la Generalitat a canvi de fer el que ell digui;

– **l'obsessió per governar** us porti a canviar de criteri.

En fi, en podria posar moltes més, però no cal; i, segons vostè, Sr. Oliver, això són desqualificacions gratuïtes, i perdoni, però no hi puc estar d'acord. La majoria de cites (gairbé totes) són tretes d'articles publicats a *Gent del Masnou* per mi mateix.

Sr. Oliver, les crítiques no són ni bones ni dolentes, són el que són i, als partits, no els agraden. Si vol una altra cosa s'ha equivocat de casa, aquí es fa un butlletí on tothom posa el seu gra de sorra i no és fàcil d'ajuntar tanta gent. Alguns som de taranna nacionalista, però l'autocrítica és sempre necessària, més que res, per contrarestar els publiportatges dels partits, normalment de "paganini".

Tot això li dic sense cap rancor; i sobretot voldria que entengués que a nosaltres, els qui anem per lliure, ens agrada cridar un visca per la gent que viu i deixa viure.

Vacances de Nadal

Per Joan Maresma Duran

Tinc la sort que els pares són vius i la sort de poder tornar un cop a l'any al poble. La fortuna que moltes persones que he conegut durant la meua existència són vives i es mouen per aquest món, on el temps va massa de pressa. Aquestes vacances he pogut estar amb ells, i amb els oncles i la tia, i amb les meves germanes, cunyat i nebots, i amb alguns amics; no tots. Això sí, amb massa poc temps, o menys temps del que ens hagués agradat.

Ja quan acabaven les vacances, un dia al vespre, a la casa familiar parlàvem d'educació. El que entenem per cortesia, urbanitat, civisme. Al cap i a la fi una convenció. Demanar les coses amb un "si et plau" i dir "gràcies". Quelcom que s'ensenyava –segur que es fa, és clar– als infants i que anava acompanyat –de vegades– de les preguntes: "Com es demana?" o "Què es diu?"

No vull pas generalitzar –que sempre és el que s'acaba fent–, però em fa l'efecte que en aquesta època aquest tipus de gentilleses –que no costen gens– sembla que són prescindibles, una pèrdua de temps. Tal vegada associades a una mena de servilisme mal entès.

De les celebracions, ni parlar-ne. Arriba el Cap d'Any i masses d'oligofrònics surten als carrers a beure i a fer l'animal, i tot això subvencionat pels ajuntaments, igualment descerebrats i mal educats.

Aquí, a Rio de Janeiro, durant el Carnestoltes els carrers es converteixen en immensos vàters i hi ha zones en les quals la pudor de pixum és insuportable. Al poble, he quedat sorprès de la quantitat de cagarades que deixen els gossos que tenen amos que són uns porcs. Un diumenge vam estar al Montseny. L'embassament de Santa Fe era ben glaçat i hi havia gent caminant per sobre el gel. Què hi tenen al cap? Es pensen que Catalunya és Rússia o Canadà? I si el gel s'hagués trencat? Un altre dia vaig llegir al diari que dos

mossos d'esquadra van ser condemnats a sis mesos de presó per trencar-li un braç a un detingut. No em sembla bé aquest fet, però segur que els dos policies deurien sentir que anomenaven les seves mares unes guantes vegades i que els presos deurien tenir un currículum brillant.

No sé pas què es pot fer amb tota aquesta gent. Suposo que educar, però sembla ser que ja és tard per a això. No sé si hi ha gaire interès per part dels polítics que torni el civisme i les bones maneres. A curt termini el

que queda és allò de *ajo y agua*, que es diu en castellà. Tothom sap que ser groller i destrossar és de franc i que a ningú no li passa res per fer el vàndal i ser un brètol. I això és internacional. És internacional també la manca de temps. Ningú no té temps per a res, ni per cuidar-se, ni per veure d'altres persones o per admirar un paisatge. Vivim en una època sense temps i contra el temps. Les trobades virtuals són cada cop més habituals. Les persones no donen –donem– el seu –nostre– temps. Intento aprofitar-lo de la millor manera en aquest passatge tan breu d'on ningú no surt viu: temps de somriure, temps de somniar, temps de jugar.

Tal vegada necessitem aprendre que no podem anar contra el temps. La pressa és enemiga de la perfecció i hem de tenir calma, saviesa, ja que el temps és el *senyor de la raó*, com apareix en una cançó brasilera.

Històries de la vila

Per Joan Muray

Problemes amb l'empalissada del 1847 al 1867, primers conflictes masnovins amb el ferrocarril de Barcelona a Mataró (2a part)

(continuació)

Tots aquests estira-i-arrotonsa entre la marineria del Masnou i l'empresa del Ferrocarril van continuar més endavant, ja que retrobem documentació de l'any 1861, tretze més tard de l'anterior.

Aquell 1861, el tren que anava ja des de Barcelona fins a Arenys de Mar tenia una concessió per arribar fins a la riera de Santa Coloma, al terme de Maçanet, per noranta anys, un tram de trenta quilòmetres, que es va inaugurar el 3 de desembre del 1859.

La documentació esmentada és un llarg informe fet per l'Ajuntament del Masnou, presidit aleshores per Gerard Maristany i Alsina, que l'envia al Governador Civil de la Província de Barcelona. D'aquest document, desitjant el gra de la palla, o sigui traient-ne tot el rebuscat entramat burocràtic de l'època, ens dona la informació següent:

- ...que es féu la tanca de punta a punta de municipi, un trajecte de 1.200 canes, i que l'empresa ferroviària només volia fer tres passos (11).
- ...que es portà a terme l'embargament de la tanca.
- ...que el Governador d'aleshores (1848) era Manuel Gibert (12), en aquell moment (1861) era President de la Junta de l'Empresa (13), cridà els representants de l'Ajuntament i del Gremi mariner a una reunió, a la qual els va prometre (14) que, si deixaven aparcades les seves queixes, l'empresa del ferrocarril faria tants passos com fossin necessaris per al poble i per als del Gremi (15).
- ...que després d'aquesta reunió, el Governador va comissionar l'Enginyer en Cap del Districte per situar els passos necessaris, tant públics com per a les drassanes, tot i que posteriorment en una millora (deien) es va prendre la llibertat de tancar-los (16). Les tanca- ren amb clau, clau que només tenia un dependent seu, al qual s'havien de

Diada de Corpus al Masnou a finals dels segle XIX on es pot veure, al fons, la tanca-empalissada del tren.

dirigir cada cop que tenien necessitat de passar-hi barques, estris, etc.

- ...que, a causa dels problemes que podrien derivar-se de tancar tot el terme i permetre només el pas per uns pocs passos, i encara aquests tancats amb clau, procedeix a l'embargament de l'empalissada.

Continua l'informe municipal enumerant els perjudicis que produiria aquesta tanca, tals com:

- 1. ...que serien impossibles les feines de les drassanes, tant per a la construcció de nous vaixells com per als que hi vénen a carenar, ja que els treballadors necessiten contínuament anar amunt i avall entre la platja i el taller.

- 2. ...que hi ha de trenta a quaranta vaixells portadors (17) els tripulants dels quals necessiten de dia i de nit entrar i sortir, tant per preparar

Cal Calafat, que es trobava al Camí Ral, tocant a la baixada de can Francisquet, actual Av Mare de Déu del Carme.

l'embarcament dels estris com mercaderies.

- 3. ...que s'embarquen fruites en aquest municipi, quatre-cents milers (400.000) de taronges aproximadament cada any (18), que han de ser conduïdes fins al vaixell en carros i, si cada carro necessitès l'encarregat de la clau del pas, s'eternitzarien les feines de càrrega, a les qual s'ha de procedir ràpidament, ja que en ser fruites es malmeten aviat i ha d'aprofitar-se bé el temps perquè arribin sanes als ports de destinació.

- 4. ...que hi ha quatre llaüts ocupats en el transport constant d'equipatges i provisions des del Masnou a la capital (Barcelona) i retorn, que entre altres mercaderies transporten materials de les fàbriques de lones per a veles i que també els porten les matèries que necessita aquesta indústria. Així com també quatre llaüts més, encara més importants, és igualment poc grat a la companyia ferroviària, ja que aquest mitjà de transport resulta més econòmic que el seu, i per tant se'ls escapa la clientela. A aquests llaüts, també els porten les càrregues els carros.

- 5. ...que seria un greu problema per als dos mestres velers, que per la seva feina diàriament havien d'anar moltes vegades entre la platja i el taller, així com per als sis boters que construïen botes per a les mercaderies que anaven cap a Ultramar, que també necessitaven anar amunt i avall, especialment per remullar les pipes.

- 6. ...que la platja era utilitzada com a estenedor de roba per les dones de les cases del Camí Ral, que era l'únic passeig de què disposava la població, que era també l'únic lloc on a l'estiu es reunia la gent per prendre la fresca, com la Rambla de Barcelona, i que hi havia un local destinat als banys.

I per cloure, l'alcalde feia unes preguntes al Governador, tals com: Si hi havia alguna raó real per tancar l'accés de la població a la platja? Si no seria millor enderrocar la tanca, que ja tantes desgràcies havia ocasionat?

A més, li deia que a poblacions com Badalona, Premià, Vilassar, Mataró i altres, que no tenien tanques, pocs

Tros del Camí Ral (Mn. Cinto Verdaguer). Al fons a mà esquerra hi havia un dels pasos a nivell.

accidents havien tingut, mentre que al Masnou, que tenia la tanca des de la construcció del ferrocarril, n'havien sofert deu de desgràcies, degudes al fet que, si en traspassar la via veuen que s'acosta un tren, s'atabalen en no poder escapar lliurement i pateixen accidents, la major part mortals.

Aquest document porta data de 31 d'agost del 1861.

El darrer d'aquest afer (per aquell moment) porta data d'11 de novembre del 1867 i és una notificació dirigida a l'alcalde del Masnou, de part del president de la "Compañía de los Caminos de Hierro de Barcelona a Francia".

S'hi esmenta que ha estat concedida la petició de més passos a nivell, concretament set (un més dels que se sol·licitaven), segons una Reial Ordre de la Reina Isabel II.

Els set passos, segons havia sol·licitat l'Ajuntament en un altre escrit de data 27 d'agost del 1861, i que ara, set anys més tard, els eren concedits, estaven situats als llocs següents:

- 1. Enfront del torrent d'Asa (actual c/ Mare de Déu de Núria).

- 2. Enfront de la travessia de l'Horta (devia ser el de l'actual sector del c/ Jacint Verdaguer, entre el Torrent Umbert i la carretera d'Alella, que aleshores era el c/Huertas y Fuentes, un dels que vam conèixer, on hi havia el magatzem dels Banys de Sant Cristòfol).

- 3. Enfront del camí d'Alella (segurament era l'actual Av. de la Mare de Déu del Carme, ja que allà hi començava l'antic camí d'Alella).

- 4. Tocant a la casa de Pere Morral (no sabem on era).

- 5. Junt a la riera d'Alella.

Pas a nivell al davant de l'antiga plaça del mercat .

- 6. Enfront del “Mesón del Común” (estava situat al fons de la plaça –aleshores- del Mercat Municipal).
- 7. Enfront de les Cases Consistorials (l’Ajuntament).

D’aquests set passos, només en queda la constància documental, ja que pràcticament en tot el segle xx només se’n coneixeren tres i encara un d’ells, el d’enfront de l’actual c/Dr. Agell, sempre era tancat amb una reixa.

Dels altres dos, el del sector del C/J. Verdaguer tenia una mena de porta feta de fustes encreuades, que es podia obrir per sobre la via del tren en cas d’haver de passar alguna barca, com era el cas de la barca de salvament dels Banys de Sant Cristòfol, que es baixava a la platja a començaments de la temporada d’estiu i se’n pujava a finals d’aquest, a finals de la temporada de banys. I el de davant del Mercat, que tenia només una cadena i era utilitzat majoritàriament pels carros que anaven a abocar runa d’obres a la platja. Allà hi havia també el safareig públic.

Aquests dos darrers passos foren definitivament clausurats i desapare-

Camí Ral sector de l’Ajuntament. Al fons a mà dreta hi havia un pas a nivell amb reixa.

guts l’any 1967 arran de l’ampliació de la carretera N-II i el consegüent trasllat d’una de les vies del ferrocarril més cap a la platja. A la mateixa època i per les mateixes obres desapareixien les cinc cases que hi havia a tocar de la descàrrega de l’estació del Masnou.

NOTES

- 1- Al final encara ho retallà i foren dos.
- 2- Aquest president de la Companyia del Ferrocarril, Manuel Gibert, era l’avi matern d’Eduard Maristany, marquès de l’Argentera, enginyer de ferrocarrils, que féu construir l’Estació de França, el qual era parent del masnoví Pere Grau Maristany, comte de Laverna.
- 3- Aleshores com ara, quasi cent cinquanta anys

més tard, els càrrecs (fidels) canvien (només) de destinació.

- 4- No els sona aquest tipus de promeses?
- 5- Ja s’ha dit que només foren dos.
- 6- Foren la mena de portes fetes de fusta a tall de reixa, que s’obrien per sobre la via per poder passar les embarcacions.
- 7- Segurament es referia a vaixells de cabotatge, que transportaven mercaderies entre ports de la Mediterrània.
- 8- Aquest fet corrobora el que ja es va dir al llibre “Clau 1863” –una història del conreu i l’exportació de taronges...”, de Joan Muray.

FONS CONSULTATS

- Anxiu Històric Municipal del Masnou
- Alfons Aragó i Casas
- “Clau 1863”, de Joan Muray, Katelani 2000, S.L. Vilassar de Mar 2006.

Davant de la Penya, amb les barques avarades al Camí Ral per culpa d’un temporal.

FRUITES I VERDURES

Mercat Municipal

MARIA ROSA

93 540 03 52

Comandes a domicili
Collita pròpia

mercesvei

Fruites i Verdures
SERVEI A DOMICILI

Fontanills, 59 Tel 93 555 32 32 El Masnou

Mercat Municipal 93 540 12 39

El comidem a visitar-nos a: www.carmissertaanma.com

ANNA
CARMISSERIA
MARI PLAGA · MERCAT · PAROIS N. 30

Mercat Municipal

RAMON ODIN

93 540 41 96 · 93 540 16 80

TOT FREIX
El seu peix
a la vostra
i l'hi portarem a casa.

TOTFRESC.NET

EL MASNOU

CANARAC

Tenim bacallà
per cuinar
i cunat.
També tot el que
necessiteu
per cuinar les
vostres receptes.

Mestres Vlla, 101 · 93 5516 64

WWW.CANARAC.COM

Yolanda

CARNS ECOLÒGQUES
Yolanda

Elaboració pròpia
Per una alimentació sana i equilibrada

Mercat Municipal · 93 540 11 37

Omple el
cistell

de productes
frescos

Mercat Municipal MASNOU

al millor preu

Itàlia, 50 93 555 19 65
APARCAMEN GRATUÏT

Vella de set peus o Vella Quaresma
Figura de cartó retallat (Col·lecció de Joan Amades)
Figura col·leccionable 14è any. És una gentileza
dels comerciants que s'anuncien en aquesta pàgina doble.

Retalleu, si voleu, la figura
enganxeu-la en una
cartolina i pengeu-la.
Darrere de cada
peu poseu-hi un llamí
i feu que cada setmana
de la Quaresma els
més petits de la
casa li tallin
un peu i hi
trobin la
sorpresa.

Ple de pasta

Pizes i menjar per emportar

Trobem les nostres delícies d'elaboració pròpia!

Parada a 2/1 del 93 540 55 16 MERCAT MUNICIPAL DEL MASNOU

www.pledepasta.com

CARNISSERIA

Can Ventura

Romà Fabra, 18 · 93 555 73 95

El Masnou

VEDELLA · XAI · PORC · POLLASTRE · SILLONER

Italia, 50 93 555 19 65
APARCAMEN GRATUIT

VISITA A LA TORRE AGBAR

Per Victor Domingo

El passat 23 de febrer a les 10 del matí ens vam trobar vint-i-quatre masnovins, tots puntuals i amb al tren de les 10.09 anàrem fins a Sant Adrià del Besòs, on, canviant de transport, amb el tranvia vam fer cap al davant de la famosa "torre", situada a l'avinguda Diagonal, al costat de la plaça de les Glòries.

Ens hi esperava la senyora Cristina, del Departament de Relacions Institucionals, que ens va fer de guia durant la visita del singular edifici, amb un gran domini dels secrets de la "torre".

Amb explicacions tècniques, unes, i

anecdòtiques, altres, però sempre entenedores, ens inicià en la idea de l'arquitecte francès Jean Nouvel, inspirada en les muntanyes de Montserrat, la "torre" representa un guèiser... (sorpresa!)

Començà la construcció el gener del 2002 i s'acabà a finals del 2003. L'edifici té una alçada de 142 m i uns 40 de fonament. Compost per 31 pisos, més vestíbul i dos sota terra, és fet de formigó i acer, no té cap "totxo", sobre uns terrenys on es van fer 30 pous per drenar l'aigua freàtica, que omple un fossar que envolta la "torre". Domina la utilització dels colors. Els exteriors: **vermell** -terra-foc-calor-; **blau** -aigua-riu-mar-, **blanc** -cel-; els interiors: **verd** -prats-vegetació-, a la planta baixa; i **negre** -fusta-roca- volcà- als soterranis.

Encara que de lluny sembla una torre rodona, té forma oval, format per dos cilindres ovals, superposats com un ou dur tallat pel mig, amb un cercle central per a les escales, ascensor de gran capacitat i serveis; un cercle oval per a zones de treball i ascensors interns; i formant un altre cercle, com

una pell que cobreix la façana de 4.500 finestres i plaques de 40 colors diferents, que s'il·luminen a la nit. Amb un conjunt de 60.000 làmines de vidre inclinades, que permeten l'entrada de llum solar i difuminen la llum interior, així com mantenir la temperatura uniforme de la façana.

Interiorment és una edifici d'oficines modern, funcional i disseny exclusiu, equipat amb avenços tecnològics. Té un auditori per a 315 persones i cadires del mateix Jean Nouvel (les vam provar, més d'una hora no s'hi aguanten). Vam pujar tots junts en 60 segons fins al pis 31, sota una extraordinària cúpula lluminosa de vidre on, com un gran mirador, vam "sobrevolar" Barcelona en totes direccions, i vam fer les fotos de rigor.

Un cop fora ens vam tornar a retratar en el mini-jardí amb la "torre", i ens vam acomiadar i tornàrem cap al Masnou, ben satisfets de la visita, i esperant fer-ne una altra d'igual o millor.

La torre Agabar està il·luminada el divendres, dissabte i diumenge.

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou - El Maresme

Lluís Valls Marí

Disseny
Treballs d'impremta
Petites produccions
Pàgines web
Logos · Anagrames
Targetes, paper de carta etc.
Impressió digital

GENT DEL MASNOU: VINT-I-QUATRE ANYS FENT PINYA!

Per Amparo Vázquez i Sánchez

31 de gener de 2009. Són les 11 del matí d'aquest dissabte; la sala d'actes de Ca n'Humet plena de gom a gom. És evident que alguna cosa important es feia, i sí: era la Primera Jornada d'Educació al Masnou dedicada al Projecte Educatiu del Masnou, projecte en el qual s'està treballant des de fa cinc anys i al qual tothom coneix com "el PEM".

Però és que, a més a més, en el programa es podia llegir que en aquest acte es faria el lliurament dels premis *Eduquem? Fem pinya!*

Sense retards, cosa bastant rara en aquests tipus d'activitats, la senyora Gisa Mohr, presidenta de l'Associació UNESCO Masnou i membre del Nucli Impulsor del PEM, (NIPEM), ens va donar la benvinguda i ens va engrescar per aconseguir entre tots i totes que el nostre municipi sigui un municipi educador.

Com a plat fort d'aquesta jornada figurava una conferència a càrrec del professor de sociologia de la Universitat de Vic, Jordi Collet, que va titular la seva intervenció "Què és el PEC?". Amb molta senzillesa i amb un llenguatge planer, però no per això sense profunditat, va parlar que tant el PEC com el PEM no són coses només dels ajuntaments i més concretament de les regidories d'educació, sinó que han de ser un projecte de tot el municipi en el qual s'han d'integrar, evidentment l'ajuntament, però també les famílies, el professorat, les entitats i els ciutadans en general.

A continuació la senyora Carme Giralt, també membre del NIPEM, va fer un informe del treball que els membres del Nucli Impulsor han portat a terme al llarg d'aquest cinc anys i va explicar-nos els plantejaments de futures actuacions, de les quals, personalment, vaig quedar gratament sorpresa ja que sembla que consideren prioritari, a part de pretendre que els masnovins i masnovines cada vegada ens sentim més propers a la nostra vila, la creació d'una ràdio local. (Entre nosaltres, quan vaig sentir això no m'ho podia creure perquè... ja era hora!). Aviat ja podrem parlar de les nostres coses vilatanes i no tindrem enveja d'altres pobles de la comarca que fa anys tenen les seves ràdios locals com són les de Premià, Vilassar o Mataró.

I per no perdre el temps, entre espai i espai s'anava projectant un audiovisual que l'entitat AKONGA havia elaborat amb la participació de gent del carrer, que responia a les preguntes que sobre l'educació i la cultura al poble els feien els entrevistadors. No sé si a tots els assistents els va agradar tant com a mi, que em va agradar moltíssim.

I va arribar el moment del lliurament dels premis *Eduquem? Fem pinya!*, que era l'últim acte de la jornada. I allà va sortir el nostre company Pere Compañó, que va fer cinc cèntims del perquè d'aquest premis, que tenen el suport de la Diputació de Barcelona de la qual vam tenir present a l'acte un representant. Són guardons que premien el civisme, la cohesió social i la ciutadania activa amb tot el que això implica i que han estat triats per acord de tots els membres

del NIPEM com va explicar-nos Pere Compañó. Els premis estan adreçats a una entitat, a una activitat i a persones.

Van ser quatre les persones premiades. Totes ben conegudes: Lilí, la nostra llibretera i repartidora de cultura de tota la vila (Adelina Lluch); Carles de la Torre, aquest pintor que dedica moltes hores a treballar la pintura amb els nostres escolars; i dos puntals de l'educació i l'ensenyament a la nostra vila, a les quals no fa falta presentar: Carme Giralt i Gregoria Romano, totes dues ja jubilades. Em pregunto Quantes criatures han passat per les seves mans educadores?, quantes generacions heu educat? Felicitats a tots quatre. Com també felicitem *La Volada d'Estels* dels Amics i Antics Escoltes, guanyadora del premi dedicat a una activitat.

I ens queda el premi a una entitat: la nostra, Gent del Masnou, una entitat que porta vint-i-quatre anys al servei de la cultura, l'oci, l'art, l'esport, la música i sobretot a fer poble. Quin millor premi que aquest *Eduquem? Fem pinya!* a una entitat que porta anys i anys FENT PINYA, sense caure en el desànim quan no tot surt com ells voldrien, quan no tenen la resposta massiva a una activitat proposada o portada a terme; però com el pi que dona les pinyes allà es manté, orgullosa de la feina feta i proposant-ne de noves; i així any rere any. Un butlletí mensual, balls de saló, corals, teatre, conferències, exposicions, sortides culturals i esportives, col·leccionisme..., i una gent del Masnou que no es cansa, que dedica hores de la seva vida diària a estar al peu del canó atenent la sala i la gent que vol informació. Quantes hores de la vostra vida heu dedicat a aquesta "filla" que no menja, ni es vol comprar roba de moda, ni protesta, ni...?; però que no vol estar sola i necessita activitats per viure, que és l'ideari amb el qual va néixer.

Sabeu què? Estic molt orgullosa de ser la sòcia número quinze d'aquesta entitat i us dono les gràcies per haver-me deixat un espai en el vostre butlletí per felicitar-vos pel premi obtingut, que reconeix la vostra tasca, dels qui hi sou ara i dels qui per raons d'edat ara no hi poden ser; i per tot el que feu pel nostre poble, per la nostra vila.

Gràcies i Felicitats!

Joan Casals, president de Gent del Masnou, recollint el premi.

Contes del Masnou

“En Joanet de l’illa”

Per Josep Condeminas

La gent del poble sempre va tenir en Joanet com un fantasiós, millor dit, com un tocat de l’ala, i durant anys va ser objecte de burla. De molt jove es va embarcar i va recórrer el Mediterrani amb vapors de cabotatge, però tot començà quan el seu vaixell naufragà de retorn a Barcelona des de Còrsega. Sembla ser que ell va ser l’únic que va salvar la vida i, després de moltes hores a l’aigua, va ser rescatat per uns pescadors i dut en una illa. No va ser, però, fins passats uns dies que es va adonar de les especials peculiaritats del habitants d’aquella illa. Tots ells vestien com a l’antiga Grècia i eren extremament amables i atents. Una família l’acollí de molt bon grat durant la seva estada. Quan, recuperat, va poder visitar la ciutat, en quedà meravellat. Talment semblava que havia retrocedit a l’antiga Grècia. La ciutat lluïa grandiosos edificis d’estil clàssic, temples, mercats, biblioteques, frondosos jardins... tot era harmoniós i esplendorós i la gent semblava totalment feliç, sense preocupacions... Allò era el Paradís! El matrimoni que l’acollí tenia dues filles; la més gran es deia Casandra, i l’atracció amb en Joanet va ser mútua immediatament. En Joanet no hi cabia de goig i va perdre tota noció del temps. Un dia, passejant amb Casandra per la platja, en Joanet es fixà en el que semblava una difosa franja de terra a l’horitzó.

—Allò deu ser Còrsega o Sardenya— digué en Joanet.

—No— digué ella somrient—, és la costa catalana, el Maresme, com en dieu vosaltres.

Ell la mirà astorat.

—No pot ser. Vam sortir de Còrsega cap a Barcelona i no hi ha cap illa al mig...

—Ara ja saps que sí— digué ella amb un somriure enigmàtic—; encara que no sempre és visible; en realitat tot

depèn d’un mateix.

Aquest apropament a la costa catalana va fer sentir, malgrat que no desitjava d’anar-se’n d’aquella illa ni del costat de Casandra, la necessitat de tornar amb els seus, almenys perquè veiessin que era viu. La mateixa família de la noia li preparà una barca i queviures per al viatge.

—T’esperaré el temps que faci falta. Ja saps que el temps aquí no compta— digué Casandra abraçant-lo i omplint-lo de petons—; però no emprenguis el camí de retorn si des de la teva costa no veus l’illa; i això només serà possible quan trobis una persona que cregui de debò en l’existència d’aquesta illa, ja que, al contrari, et perdries irremediablement en el mar.

La tornada no presentà cap dificultat i, naturalment, l’explicació d’aquest fenomen va crear natural incredulitat i va créixer la seva fama de pertorbat. En Joanet no va tornar a navegar i es va quedar treballant al Masnou amb el seu cunyat, que regentava una forneria de la seva propietat i visqué també a la mateixa casa. Amb resignació aguantà les burles de què fou objecte i, encara que amb el temps s’apaivagaren, va quedar senyalat per sempre amb el sobrenom de “Joanet de l’illa”. La seva dèria de cada dia era explicar la seva història a qui la volgués escoltar i atalaiar l’horitzó amb uns prismàtics, encara que infructuosa-

ment. Un dia, una de les seves nebes li presentà el seu promès, un jove de Barcelona, educat i amable que, amb el temps, es guanyà la confiança d’en Joanet fins al punt de confiar-li també la seva història. El jove se’l va escoltar amb molta atenció i seriositat i va creure realment el seu relat ja que recordava haver llegit uns testimonis escrits molt antics sobre l’existència d’una illa misteriosa al bell mig del Mediterrani. El noi li va prometre d’investigar-ho.

Passaren els dies i, un matí, en Joanet desaparegué de la casa. La família no encertava on buscar-lo, però el jove de Barcelona intuï on trobar-lo. La platja era deserta i el dia encara no llustrejava prou, però això no fou obstacle perquè veiés en Joanet empenyent una barca cap a l’aigua.

—No ho facis!— cridà el jove creient que havia perdut l’enteniment.

En Joanet semblava rejuenit i els ulls li brillaven d’excitació.

—Mira-la!— digué assenyalant l’horitzó—; sé que la pots veure, perquè sols a una persona de cor noble i pur com el teu li és possible— digué abraçant el jove.

I, en efecte, a la llunyania s’albirava una illa amb tot el seu entorn resplendent com una aurora boreal. Quan el jove girà la vista cap a en Joanet, aquest ja navegava cap a l’illa.

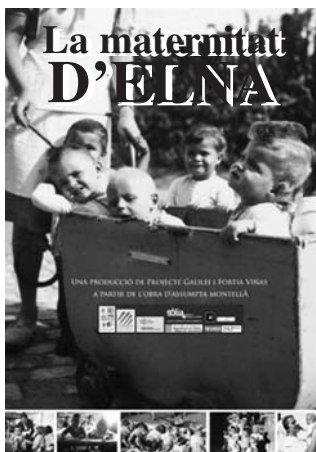
Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com) i M. Josep R. Lucas (gràtics)

Somnis fets realitat?

Darrers dies per anar a veure *La Maternitat d'Elna* al Club Capitol (Rambla, 138) on l'actriu-cantant Rosa Galindo i el pianista Luc-Olivier Sánchez ens apropen al text homònim (Ara Llibres, 2005) de la historiadora **Assumpta Montellà** i **Carlos** on s'homenatja la tasca de la mestra suïssa **Elisabeth Eidenbenz** (Zuric, 1913) que entre els anys 1939 i 1944 va

Assumpta Montellà

salvar la vida de 597 infants, fills de les **exiliades** catalanes i espanyoles que malviuen en condicions penoses en els camps de concentració de Sant Cebrià de Rosselló, Argelers, Ribesaltes i el Barcarès. Eidenbenz –que havia col·laborat en tasques humanitàries a la Guerra Civil espanyola atenent el bàndol republicà– organitzà, en una residència campestre abandonada de la vila rossellonesa d'Elna, una maternitat que portaria l'esperança a moltes vides humanes. Amb dramaturgia de **Pablo Ley** (Barcelona, 1960) i direcció de **Josep Galindo** l'obra acaba les seves funcions el diumenge 8 de març de 2009.

Justament poc abans, del 5 al 8 de març, la coreògrafa i ballarina **Sol Picó** haurà ballat *El ball de les mosques* al

Sol Picó

Fotos de M. J. R. Lucas

Mercat de les Flors, amb la presència a escena de quatre músics liderats per l'habitual compositora de la companyia, la saxofonista Mireia Tejero, i amb un ballarí com a contrapunt a la fèmina alacantina.

Dintre del nostre habitual recolzament als **dramaturgs del país** remarquem que del 12 de març al 5 d'abril el Teatre Nacional (TNC, sala Tallers) acull la representació de *Leons* de **Pau Miró** (Barcelona, 1974), la segona part d'una trilogia encetada amb *Búfals*, i que tancarà l'obra *Girafes* (proper Festival Grec). La trilogia aborda des de perspectives dife-

Carles Mallol

rents els vincles familiars, i també els desequilibris, l'agressivitat i la solitud que genera el creixement en les grans ciutats. Una altra cita important, per altra banda, la tenim del 19 de març i fins al 12 d'abril: **Carles Mallol** (Figueres, 1981) presenta al

Teatre Tantarantana l'obra *Stereo*, una obra on els personatges se senten desubicats, però que lluiten pel canvi i per redreçar les seves vides. Durant pràcticament tot el mes

La Nau Ivanow (c/ Hondures, 28; la Sagrera; www.nauivanow.com), del 2 al 29 de març, haurà exhibit a través del *Ricard II* de Shakespeare –traducció de Joan Sellent– que

Teatre Tantarantana

dirigeix **Carme Portaceli** la lluita pel poder i les atrocitats reials, ambientades en un pretèrit Londres, en uns camps de Coventry, a Bristol, o per exemple en un saló de Westminster. ...Senyors, què és abans, els somnis (brutalíssims) o la integritat i la justícia? El 31 de març la Vicky Peña i en Joan Crosas aixecaran les armes al musical *Sweeney Todd* al Teatre Apolo per ajudar-nos a començar a buscar respostes. Seran a Barcelona sis setmanes.

JORDI PERICOT, ACADÈMIC.

Jordi Pericot i Canaleta és un masnoví que no necessita ser presentat; la seva activitat intel·lectual, artística i política ha estat present a la vila des de la seva adolescència, quan ja destacava pel seu talent en el dibuix il·lustratiu i artístic, però sobretot per la seva precoç percepció analítica de les coses. Aquí al Masnou, també a Teià, hem vist recentment exposicions retrospectives de la seva obra pictòrica. pendular entre la semiòtica i la imatge d'abstracció pragmàtica i sovint els mitjans de comunicació han fet ressò del seu reconeixement internacional gestat a París els anys 1963 i 1968. Però la seva feina més fèrtil ha quedat menys coneguda, donat que ha dedicat la major part de la seva vida a l'activitat docent, a la investigació científica i a l'anàlisi filosòfica de la imatge en totes les seves vessants gràfiques i audiovisuals. Avui a Gent del Masnou ens plau ser notaris d'una notícia que culmina els mèrits indiscutibles d'aquest masnoví.

Ressenya de la Universitat Pompeu Fabra

20-11-2008

Jordi Pericot, investit acadèmic numerari de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi

El catedràtic emèrit de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), **Dr. Jordi Pericot**, ha ingressat com a acadèmic numerari de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi per la seva tasca en el camp del disseny i de la comunicació, on ha destacat per la seva reflexió teòrica. La investidura de Pericot, que ocupa la vacant que va deixar el dibuixant Francesc Vila Rufas, conegut com a "Cesc", que va morir fa dos anys, es va produir ahir a la tarda en un acte públic al qual va assistir el rector de la UPF, **Josep Joan Moreso**, que va tenir lloc a la Casa Llotja de Mar de Barcelona.

Com a nou acadèmic de la **Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi (RACBASJ)**, Pericot va pronunciar un discurs d'ingrés sota el títol "L'herència del cinetisme. De l'art participatiu a l'art interactiu" (a la imatge, Jordi Pericot pronunciant el discurs). A continuació, tal com es fa en tots els actes de nomenament, el seu discurs va ser contestat per un altre acadèmic numerari de la RACBASJ, que, en aquest cas, va ser Frederic-Pau Verrié i Faget. Finalitzades aquestes intervencions, Pericot va recollir el diploma que l'acredita com a nou acadèmic, a més d'una medalla i una insígnia de la Reial Acadèmia. El professor emèrit

de la UPF ja va ser elegit com a acadèmic numerari de la Reial Acadèmia el passat 26 de març, però fins ahir no es va proclamar oficialment el seu nomenament.

Tres acadèmics numeraris havien proposat el nom de Pericot com a nou membre, el requisit mínim que marquen els estatuts de l'entitat. Després de presentar la seva proposta i elaborar-ne informes favorables, el seu ingrés va ser acceptat per la majoria absoluta dels membres de la Reial Acadèmia. A partir d'ara, Pericot tindrà veu i vot al Ple de la institució. Entre les **seccions de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi, figuren l'Arquitectura, la Pintura, l'Escultura, les Arts Decoratives i Visuals i la Música.**

Les seves principals funcions són vetllar per la conservació del patrimoni històrico-artístic de Catalunya, col·laborar i assessorar amb les institucions de govern i les entitats professionals com a organisme consultiu, estudiar i difondre el patrimoni cultural i establir vincles amb altres entitats catalanes, espanyoles o estrangeres

equivalents per tal d'organitzar accions conjuntes.

Breu semblança de Jordi Pericot
Jordi Pericot i Canaleta (el Masnou, 1931) va començar la seva dilatada trajectòria artística a París, on va exposar anualment la seva obra entre 1963 i 1968. Especialment interessat en la recerca de l'art cinètic, Pericot va crear en tornar de la capital francesa, juntament amb Joan Mas i Daniel Giralat Miracle, **la Mostra Experimental de Noves Tendències Estètiques (MENTE).**

A més d'organitzar exposicions artístiques arreu del món, Pericot **ha destacat sobretot pel seu treball d'innovació constant i per la seva reflexió teòrica** en branques com la semiòtica i la pragmàtica de la imatge, la propaganda política, la pedagogia, el disseny i l'art i la comunicació. En l'àmbit acadèmic, va dirigir entre 1967 i 1980 **l'Escola de Disseny Elisava**, actualment adscrita a la UPF, i, poc després, va contribuir a transformar l'antiga Escola de Belles Arts de Sant Jordi en la nova Facultat de

Belles Arts de la Universitat de Barcelona. Als estudis de Comunicació Audiovisual de la UPF, dels quals va arribar a ser catedràtic de Comunicació Audiovisual i Publicitat, s'hi va incorporar l'any 1992. La Universitat va reconèixer la seva trajectòria amb el títol de **profes-**

sor emèrit l'any 2002.

Pericot també va presidir l'any 2000 el projecte de creació de **l'Estació de la Comunicació**, un espai on havien de confluïr els continguts i les tecnologies de la comunicació i que ha estat l'embrió del disseny conceptual del campus de la Comunicació que la

UPF inaugurarà el gener vinent. Des de l'any 1987, també dirigeix la revista **Temes de Disseny**, un espai de reflexió teòrica sobre el disseny de prestigi internacional. L'any passat va rebre la **Medalla d'Or al Mèrit Cultural de l'Ajuntament de Barcelona.**

Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

50 ILLES LITERÀRIES

Des d'aquesta secció sempre parlem de llibres, però avui em permetreu una excepció i que us parli d'una revista d'àmbit nacional que ha arribat al número 50. És una revista una mica especial, per això m'ha semblat que valia la pena de parlar-ne i de fer-la conèixer a un públic com més ampli millor. Es tracta de *L'illa*, subtitulada amb encert *Revista de lletres*, ja que parla fonamentalment de llibres, de literatura, d'autors, de lectors... I s'edita des del País Valencià, concretament des d'Alzira, ja que és la revista oficial de l'Editorial Bromera. Una editorial que des de l'any 1986 edita en català per a tot el domini lingüístic i que s'ha convertit en una de les més importants en llengua catalana, tant per catàleg com per volum de vendes, com, hi afegiré jo, per la seva voluntat de servei al país. Una voluntat de servei que s'ha vist concretada en iniciatives tan importants com la creació de la Fundació Bromera per al foment de la lectura ( ) i, naturalment, en una altra de no tan ambiciosa, però d'allò més útil i interessant com és la publicació de la revista que comentem, des de l'any 1990. Arribats en aquest punt més d'un lector es deu preguntar què té d'extraordinari que una editorial publiqui la seva revista per parlar dels seus llibres. I tindrà bona part de raó, i per corroborar-ho li diré que altres edi-

torials també n'han tingudes (recordem la magnífica *Vela Major* de Barcanova, per exemple) i algunes encara en tenen (recordem *Els Gurmets de la Galera*, posem per cas). Però *L'illa* és especial, és un cas

a part. I ho és no només perquè es distribueixi gratuïtament entre els subscriptors (i recentment també a través de la xarxa:) o perquè hagi arribat al número 50 (hivern 2008). Ho és pel prestigi dels col·laboradors, per la qualitat dels textos que publica, de les seccions i del disseny que té i ha tingut al llarg dels anys, del paper i la impressió, per la cura lingüística... Per tot això, sí, però sobretot és especial per l'obertura de mires, per la manca de partidisme, per la diversitat que plana a les seves planes, si em permeteu el joc de paraules; ja que quan la llegeixes no tens la sensació d'estar llegint una revista d'editorial, sinó una revista de cultura ras i curt. Aquest és el mèrit i la grandesa de *L'illa*: ser una revista que des de bon començament ha tingut clar que a més a més de parlar dels llibres i dels autors de Bromera, havia de parlar de la cultura del país, encara que fer-ho volgués dir donar la veu a autors dels quals no tenia ni un sol llibre publicat o encara que fer-ho volgués dir que haguessin de sortir títols o iniciatives d'altres editorials. L'illa va molt més enllà de la propaganda, per això la rebem i la llegim tan de gust més de 40.000 subscriptors i no ens sap cap greu de recomanar-la, com faig ara jo des d'aquestes pàgines, sinó tot al contrari. Benvingut aquest número 50, doncs, i que per molts anys en pugui publicar 50 més i 50 més i... Serà un bon senyal que encara hi ha coses al país que funcionen, i que es continuen fent amb el rigor i la voluntat de servei que ens ha caracteritzat durant anys i panys, i que ens ha permès de ser on som culturalment, tot sigui dit.

Rua diabòlica 2

L'Altell es va omplir amb el ball de bruixes, l'estrena de la companyia Ngoron'goro, el recitat de la nova colla de Tabalers dels Diables i el pregó, que repassava els voravius de la nostra Casa Gran. El plat fort, la Manduca de bruixa. Va quedar d'allò més exquisida i la gent contenta i satisfeta. Aquest any els més petits van tenir l'ocasió de participar en tota la Rua ja que va començar a dos quarts de vuit i ens sembla que s'ho van passar d'allò més bé. Després d'afartar el personal, es va començar el concurs i ball de disfresses a Ca n'Humet organitzats per Xalupa; i sembla ser que també fou tot un encert. Ja era hora que al Masnou algú intentés de fer una setmana de Carnaval tal com Déu mana. Pensem que hi feia falta una mica més de gresca i disbauxa en aquest poble, que un cop de tant en tant no fa cap mal. Va començar la setmana carnavalesca dijous amb l'arribada del Carnestoltes i la convidada a tots els assistents a botifarra d'ou; dissabte Rua Diabòlica amb

espectacle i un got o dos o tres de manduca, després ball i concurs i, als qui volien escalfar-se a la vora del foc a l'Altell, se'ls convidava a un trago de vi amb xorissets del diable; diumenge la tradicional Rua al matí fins a la Plaça dels Cavallets amb molta afluència de gent i, per acabar-ho de rematar, cremada del Carnestoltes i sardinada dimecres a Ca n'Humet;

Déu n'hi do, no està pas gens malament per a un poble, sovint bastant avorrit. Ara falta que la gent s'animi i l'any que ve hi participi una mica més. Aquest escrit està signat pels Diables; però qui el trobi poca-solta i sense cap interès, que l'estripi o el llenci i l'any que ve que es quedi a casa, no el trobarem a faltar.

Colla de diables del Masnou

Fotografia panoràmica del Masnou.

2009

La colla vol donar les gràcies als habituals col·laboradors dels diables en les seves actuacions, com són: **Can Rac, Forn Bautista, Can Colomé, Celler del Mar, Confeccions Piti, Matalasseria Grau, Materials Homs, Serralleria Josep Tallada, DeFotos Ricard Villarrubia, Teixits oliveras, Bricolage el Masnou** i a tots els col·laboradors i simpatitzants. A tots ells, moltes gràcies. /// Patrocinen la Rua: la vila del Masnou a través del seu **Ajuntament** i la **Regidoria de Cultura**. /// També volem agrair el sincer suport del **Servei de Manteniment, la Policia Local, Protecció Civil, la Creu Roja** i els veïns de carrers i places per la col·laboració amb la Colla de Diables i Bruixes en la Rua Diabòlica 2009//

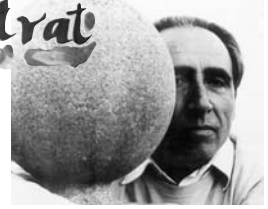

De Ramon Boadella, tamany 150 x 17 i 85x11cm. color Preu: 60€ tel. 93 555 80 06

Petit Diccionari il·lustrat i comentat per Joan Comellas

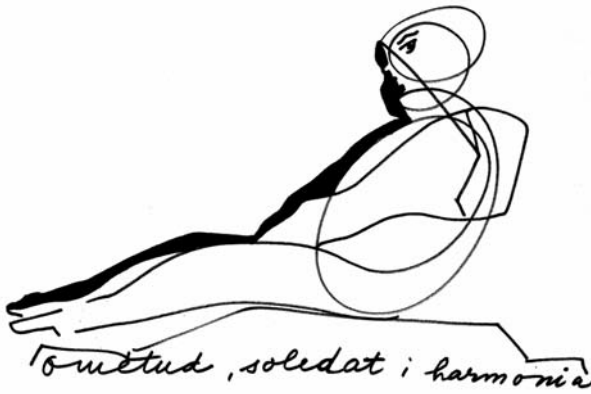
Joan Comellas i Maristany. (El Masnou, Maresme 1913-2000)
Músic, pintor i ceramista

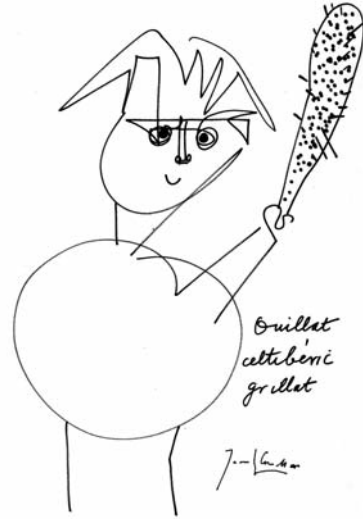
Quico o Quica - Quiet - Quillar-se

Quico o Quica. Contracció del nom Francès.
Al cantant Francesc Pi de la Serra, l'anomenen sempre en "Quico".

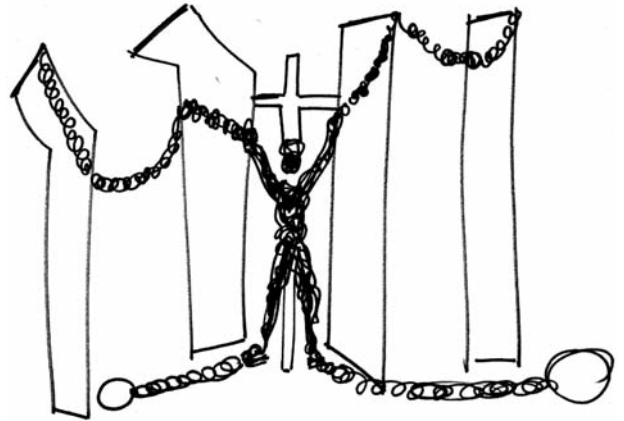
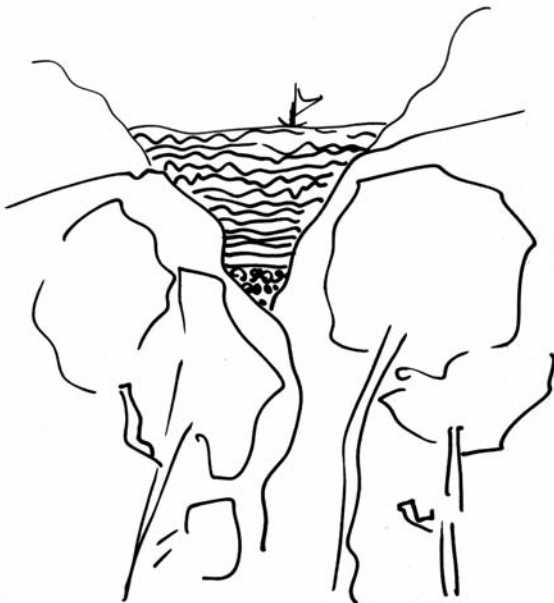
Quiet. En repòs o en calma.
Més li valdria a la gent d'avui estar en calma que en continu moviment.

Quillar-se. Empolstrar-se o arreglar-se per fer goig.
Molt propi del gènere al qual pertanyem.

La Mar esta quieta

Quillat d'oposicionista
catala' de tipus
separatista

Joan Comellas

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

Preguntes sense resposta

En la nostra pàgina del passat setembre del 2008, i dic nostra perquè, si jo vaig escriure-la, vosaltres, en llegir-la, la compartiu amb mi, si no plenament, almenys amb una bona dosi d'aquiescència, que em dona coratge per seguir fent-ho.

Llegida a corre-cuita podeu pensar que és un xic insubstancial. Però, si us podeu treure les ulleres i llegir entre línies tot deixant volar la imaginació de forma ben conscient, aquell diàleg entre sords serà llavors audible a tothom, coherent, entenedor i fins i tot punyent. Rellegiu-ho avui!

Els diaris més llegits i creïbles s'han fet ressò del vendaval que va assolir bona part del nostre país i en especial la ciutat de Sant Boi el passat 24 de gener, on va haver-hi de lamentar l'accident mortal de quatre minyons afeccionats al beisbol, que s'havien posat a recer del fort vent i aixoplugats sota un cobert, túnel o nau destinat pel municipi per a jocs o entrenament de la juvenalla.

Una desafortunada decisió.

Una caixa de cartró de les emprades en el transport d'una nevera hauria donat més recer i seguretat que aquell sostre volador.

Un paleta, mestre d'obres, amic del meu pare, ja li deia fa molts anys: Carlets, sorra i aigua fa miracles, creu-me!

Jo diria que el vent en va ser el causant, però no el culpable del desori i esdeveniment tan luctuós.

La teulada pot volar; però, si està ben subjecta, els tirants ben dimensionats i les parets o murs tenen un cinturó i fonaments que lliguin tot el conjunt, llavors el vendaval podrà emportar-s'ho a trossos, mai com s'emportaria un tovallola penjada a l'estenedor de qualsevol terrat.

Penso que una coberta mancada de tot això és el que posen ben manifest, a la consideració dels lectors, les fotografies aparegudes en els diaris. La netedat de les peces ensorrades, vull

dir sense restes de material, sense massissar-les, amb els cantells nets de l'argamassa de pòrtland i mancat de l'arrebossat que fa lluir l'obra i la consolida amb els seus gruixos a banda i banda.

Anys enrere els nostres capitans feien una declaració justificada anomenada "Protesta de Mar" per salvar la seva responsabilitat en aquells casos fortuïts.

Abans, però, es consignava fil per randa en el diari de bord les mesures preses, les ordres donades en prevenció de les incidències previstes, tant si es decidia córrer el temporal o bé capejar-lo; llençar a la mar la cobertada per alleugerir el buc o picar un pal per augmentar la seguretat tot fent disminuir el balanceig o

l'escora de la nau, etc.

Ara els responsables diuen que tot està en bon estat de manteniment i es compleixen les mesures de seguretat, cosa que és tant com dir: el difunt tenia una salut de ferro.

Déu me'n guardi d'assenyalar culpables; ben segur que tothom està convençut d'haver-ho fet bé.

Tot i això, si jo hagués treballat en l'obra tan sols com de manobre, no puc pas aspirar a més, crec que em costaria adormir-me i que, quan ho fes, somiaria amb quatre angelets que corren darrere meu amb els bats de beisbol alçats, ben alçats...

Doneu-me un mocador! De tant córrer... Em desperto tot suat!

TERCER CONGRÉS CATALANISTA 2008-2009

A QUI VA ADREÇAT EL 3r CONGRÉS CATALANISTA?

A totes aquelles persones que vulguin lluitar des de la unitat i que vulguin contribuir al progrés de Catalunya.

COM TIRAR ENDAVANT EL 3r CONGRÉS CATALANISTA?

Mitjançant la participació com a congressistes en els àmbits de treball, com a ponents o com a representants territorials.

Mitjançant l'enquadrament en els grups de reflexió i de treball que s'estan configurant.

PER QUÈ, AVUI, EL 3r CONGRÉS CATALANISTA?

Perquè cal aixecar l'estat de desorientació, de perplexitat i fins i tot de des-

encís de la societat civil, que som tots, i perquè creiem que hem de fer nous passos endavant adreçats cap al nostre legítim dret a decidir.

INFORMACIÓ DEL 3r CONGRÉS CATALANISTA?

Gran Via de les Corts Catalanes, 624 pral. 08007 Barcelona. 93 41265 43

Talleu i feu-nos-ho arribar per correu o personalment al carrer Dr. Agell, 9 - 08320 el Masnou

Vols fer-te soci de Gent del Masnou?

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Nom i cognoms: .....

Adreça: ..... DNI: .....

Data de naixement: ..... Telèfon: .....

Nom i cognom cònjuge / parella: .....

Adreça electrònica (e-mail) .....

Quota anual: 30,50 € (Revisable anualment amb l'IPC)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Autoritzo el pagament de les quotes de Gent del Masnou amb càrrec al meu compte / llibreta:

Banc / Caixa ..... Adreça .....

Núm. de compte / Llibreta Entitat / oficina / D.C. / núm. de compte

.....

El Masnou.....de.....de.....

Signatura autoritzada

Exposicions

Del 28/2 al 20/3

FOMENTANT LA IGUALTAT. Fotos a càrrec de DONES D'AVUI EL MASNOU

Del 21/3 al 10/4

Cèlia Herce. Pintures

De l'11/4 al 8/5

ICONOGRAFIA JORDIANA. Sant Jordi en l'art, numismàtica, medallística, costumari popular, etc.

Col·leccionisme

TROBADA MENSUAL D'INTERCANVI DE PLAQUES DE CAVA, PUNTS DE LLIBRE, SEGELLS, MONEDES, POSAVASOS, GOIGS, ETC.

(Cada segon dimecres de mes, al local social de Gent del Masnou.)

Properes trobades

Dimecres 11 de març, de 7 a 9 del vespre

Dimecres 8 d'abril, de 7 a 9 del vespre

Teatre

Diumenge 22 de març de 2009,
a les 7 de la tarda.

Representació de l'obra:

IJAMINA'T

Cia. NARINANTI

*(IJAMINA'T és una adaptació de l'obra "Dotze Treballs", de Lluïsa Cunillé, amb la qual hem volgut, posant-hi un toc d'humor, mostrar la seva dislèxia social. L'obra ens ha despertat la **ijaminació** i hem vist un bon mitjà per expressar i reivindicar el que per a nosaltres té sentit.)*

L'endevinalla

per V.D.R.

Són dos germanets rodons
que amaguen dintre si,
tant si dormen com si no,
dues nines de safir.

Resposta: **els ulls**

DES DE QUE JUGO A L'SCRABBLE A GENT DEL MASNOU HE APRENDIT QUE ELS "ÀDHUCS" NO ES POSEN MAI EN PLURAL !

CASUM LES CABÒRIES!

PERFECCIONA EL TEU POLAG !!

TOTS ELS DILLUNS, DE 9 A 11 DEL VESPRE, JUGUEM A L'SCRABBLE EN CATALÀ AL LOCAL DE GENT DEL MASNOU. HI ESTÀS CONVIDAT!!

EL LOCAL DE GENT DEL MASNOU ESTÀ AL CARRER DR. AGELL, 9 (EL MASNOU).

Cicle de conferències Arxiprestat de la Cisa

DILLUNS 9 DE MARÇ:

LA FIGURA DE PAU EN ELS PRIMERS PENSADORS CRISTIANS

A càrrec del P. **CEBRIÀ PIFARRÉ**, monjo de Montserrat i professor de la Facultat de Teologia de Catalunya.

DILLUNS 16 DE MARÇ:

PAU MISSIONER I APÒSTOL

A càrrec de Mn. **ARMAND PUIG**, Degà i professor de la Facultat de Teologia de Catalunya.

DILLUNS 23 DE MARÇ:

SANT PAU MÍSTIC

A càrrec de la Sra. **CONCEPCIÓ HUERTA**, llicenciada en Bíblia, secretària de l'Associació Bíblica de Catalunya i secretària del Departament de Moral de la Facultat de Teologia de Catalunya.

Totes les conferències se celebraran a la Parròquia de Sant Pere del Masnou a les 21'30

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU

Passejada matinal al

Castell de Sant Miquel

Diumenge dia 29 de març a les 9 del matí a la plaça dels Cavallets.

El diumenge dia 29 de març, sortida matinal al Castell de Sant Miquel, municipi de Montornès del Vallès. El castell conserva part de la torre; està edificat sobre un antic poblat i la notícia escrita més antiga data del 1109; altitud 426 metres. El punt de trobada serà a la Plaça dels Cavallets (Marcel·lina Monteys) a les 9 del matí. Es donarà un itinerari i es faran parades per explicar els diferents llocs per on passem. En arribar al lloc de destinació, es donarà esmorzar. Activitat oberta per a tothom.

La cuina de l'Antònia

Bacallà a la Mel

Ingredients

1 kg de morro de bacallà dessalat

2 tasses de mel

farina

Elaboració

Netegem de pells i espines el bacallà. Per dessalarlo, cal cobrir-lo amb aigua tèbia, que anem canviant tot sovint.

Posem el bacallà en aigua freda dins d'una cassola a foc lent perquè es vagi coent a poc a poc. Quan es vagi cremant l'escuma que sura a l'aigua, retirem el bacallà i el deixem refredar sobre una drap net perquè deixi anar tota l'aigua.

A continuació, preparem una pasta fina amb la farina, part de l'aigua de la cassola on hem bullit el bacallà i la mel. Cal barrejar-ho tot fins que la mescla quedi homogènia.

Quan el bacallà ja sigui fred, l'arrebossarem amb la massa i en fregim els trossos en oli no gaire calent.

Un plat que deixarà els vostres convidats bocabardats.

el cullerot

Sant Felip, 45 · 93 540 97 41 · El Masnou

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

La FM que s'escolta al Masnou 85.5-108 MHz

87.7---RAC 1
 88.0---RADIO UNION CATALUNYA
 88.3---R.N.E-R1
 88.7---R.M.R-MATARO-STA COLOMA G.
 89.1---EUROPA FM- R. MARCA
 89.5---EXA- FM BARCELONA
 89.8---PUNTO RADIO BCN
 90.1---R. BOCA EL CARMEL BCN
 90.2---R. TELETAXI- RM RADIO
 90.5---M80- BCN
 91.0---COM RADIO-BCN
 91.4---R. PREMIA DE DALT
 91.4---R. CONTRABANDA LLIURE BCN
 91.7---CATALUNYA RADIO
 92.0---CATALUNYA INFORMACIO
 92.5---CATALUNYA CULTURA- BCN
 92.8---SUPER ESTACION LATINA
 93.0---R.N.E. RADIO2 CLASICA
 93.5---ONDA CERO CATALUNYA
 93.9---SER BARCELONA 40 PRINCIPALES
 94.4---R. CIUTAT DE BADALONA
 94.6---R. MARIA CATOLICA- RELIGIOSA
 94.9---EUROPA FM- BCN
 95.2---COM RADIO- BCN
 95.3---R. PREMIA DE MAR
 95.6---R. CLUB 25
 96.0---R. OLE- BCN
 96.3---R. HOSPITALET
 96.6---R. GLADIS PALMERA LLIURE- BCN
 96.9---SER- BCN
 97.7---R. TELETAXI
 98.1---R. VILASSAR DE MAR
 98.4---R. NOUBARRIS- BCN
 98.7---R.N.E.- RADIO 3
 99.0---R.N.E.- RADIO 5
 99.4---CADENA DIAL- BCN
 99.7---ONA MAR RADIO- BADALONA
 100.0---CADENA 100- BCN
 100.3---LA BOMBA (LATINA)
 100.4---R. EL MASNOU????????????
 100.8---R.N.E. RADIO 4- BCN
 101.2---R. POMAR- BADALONA
 101.5---CATALUNYA MUSICA- BCN
 102.0---COPE- BCN
 102.4---R. LA MINA- ST. ADRIAN - BCN
 102.8---CATALUNYA RADIO
 103.2---CATALUNYA INFORMACIO
 104.2---MAXIMA FM- BCN
 104.7---CLUB LATINO
 105.0---RAC 105- BCN
 105.4---CATALUNYA CULTURAL
 105.7---FLAIX FM- BCN
 106.1---FLAIX BAC- BCN
 106.6---R. ESTEL- BCN
 106.9---R. CANAL- BCN
 107.0---R. BONANOVA- BCN
 107.1---R. CABRERA DE MAR
 107.4---R. GRAMA- STA. COLOMA GRAMANET- BCN
 107.7---R. GRACIA- BCN
 107.9---R. AMISTAD- BCN

GRUP ALFA MIKE

ceigrup
 Inmobiliarias

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou - www.meslloc.com

T/ 93.555.69.03

Finques Puig S L

Serveis immobiliaris en general

Administració i **API**

venda de pisos, cases i rústiques.

Propietat horitzontal
Assessoria jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou

Tel. 93 555 10 60 / 17 61 • info@finquespuig.net

ASSESSORIA IGLESIAS

FISCAL • LABORAL

- COMPTABLE • ASSEURANCES
- GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
- GESTIONS DE TRÀNSIT

Sant Miquel, 21, A, baixos • 08320 El Masnou

Tels. 93 540 40 53 • 39 95 • fax. 93 540 40 53

MASNOU.COM

WWW.EL

Portal social

Jordi Viñas Tremols

686 07 87 34

Agrupació Sardanista del Masnou

37è Aplec del Masnou

29 de març del 2009

Programa:

A partir de les 11 del matí al pati del Casino amb les cobles: **Marinada i Jovenívola de Sabadell**. A la tarda a partir de les 4 les mateixes cobles i, a més, s'hi afegirà **La Principal del Llobregat**, amb concurs de colles improvisades, rifes i premis per a tothom.

Al migdia Dinar de Germanor

Arròs Sardanista, pollastre amb samfaina, mousse de llimona, pa, vi, aigua, cafè, gotes i cava. Preu: **15€**
(reserva anticipada de tiquets)

Rellotgeria Fama: C/ Navarra,46 tel. 93.555.06.96

La Barberia: C/ Pere Grau,110 tel. 93.540.71.59

Venda de tiquets a Caixa de Girona **2030 0191 33 3300001585**

Fira i exposició de dibuix i pintura

De 12 a 14 i de 16 a 19, al pati del Casino

Artistes masnovins i masnovines, que exposaran les seves obres.
Organitzada per la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament, la Comissió de la Fira de Dibuix i Pintura del Masnou, integrada per Carles de la Torre i Pepe Jiménez, i l'Agrupació Sardanista del Masnou.

*La Junta de l'Agrupació convida
el poble del Masnou a participar
en aquesta festa gran de la Sardana.
Fem entre tots una gran rotllana!*

Hi col·labora

Ajuntament del Masnou

Continuem fent classes per aprendre a ballar sardanes, cada dimecres no festiu de 2/4 de 9 a 2/4 de 10 del vespre, al nostre local, plaça d'Ocata núm 8; per a informació, telèfons **93 555 06 96 i 646 07 77 40**

APUNTEU-VOS-HI!